

HISTORIA ŚWIĘTA
DLA UŻYTKU MŁODZIEŻY.

II.

HISTORIA ŚWIĘTA

DLA UŻYTKU MŁODZIEŻY.

PRZEZ

X. S. KOZŁOWSKIEGO

REKTORA SEMIN. DYEC. KANONIKA KATED. WILEŃSKIEJ.

CZEŚĆ DRUGA.

HISTORIA NOWEGO TESTAMENTU.

Wydanie drugie.

WILNO.

Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego.

1859.

Z polecenia Arcybiskupa Mohilowskiego i Metropolity Katolickich Kościołów w Imperium Wszech-Rossyi, JW. WACŁAWA, rękopis X. S. Kozłowskiego, Kan. Kat. Wil. Rektora Sem. Diecez. Wileńs. pod tytułem; *Historya Święta dla użytku młodzieży. Część II: Historya Nowego Testamentu,* przeczytałem; i nie znalazłszy w nim nic przeciwnego wierze ś., a owszem wiele na utwierdzenie się w nauce o niej Kościoła ś., godnym druku i upowszechnienia pomiędzy uczącą się Katolicką młodzieżą, uznałem.— W St. Petersburgu, 1858 r. d. 9 kwietnia.

Pełniący obowiązek Inspektora Rzyms-Katol. Duchownej Akademii, Professor Homiletyki, Prałat Archidiakon Katedry Wileńskiej.

X. ALEXANDER WAŻYŃSKI.

Wolno przedrukować.— Wilno, 6 Października r. 1859.

Biskup Wileński A. S. KRASIŃSKI.

Pozwelono drukować z obowiązkiem złożenia w Komitecie Cenzury prawem oznaczonej liczby exemplarzy.—Wilno, 7 Października 1859 roku.

Cenzor PAWEŁ KUKOLNIK.

PRZEDMOWA.

W wykładzie Części Drugiej Historii świętej, obejmującej dzieje Nowego Testamentu, zachowany jest tenże plan, którego się trzymano w Części Pierwszej. W Uwagach pod paragrafami umieszczony jest jakby krótki komentarz na te wyjątki z Pisma świętego, które wprowadzone zostały do opowiadania, i potrzebują objaśnienia. Jeżeli zaś zrozumienie słów Ewangelii zależy od znajomości faktu opowiedzianego w historii Starego Testamentu, wtedy wskazuje się odpowiedni paragraf Części Pierwszej tejże Historii świętej.

Takoż, trzymając się zawsze téj zasady, iż właściwiej i najpożyteczniej można nauczać dogmatów naszej Religii właśnie wtenczas, kiedy się opowiada historyczne zdarzenie, przy którym one zostały objawione; w Uwagach uczyniono wzmiankę o prawdach, lub pobożnych zwyczajach i obrzędach naszego Kościoła, mających związek z temi zdarzeniami. Szczególniej zaś zwracano uwagę, *na potrzebę Odkupienia, i jego dobrodziejstwa*, — że Jezus Chrystus dla tego stał się człowiekiem i śmierć krzyżową podjął, aby zgładził grzech i naprawił nieszczęsne jego skutki; aby wysłużył dla nas łaskę poświęcającą, przywracającą nam utracony przez grzech przywilej synowstwa Bożego, i wlewającą w nas życie nadprzyrodzone, jednoczące z Bogiem. Te najistotniej-

sze i wyłączne prawdy Chrześcijańskiej Religii, jak najmniej bywają rozumiane, lubo one same przez się okazują się z wiernie przedstawionej Historii świętej, tak Nowego, jak i Starego Przymierza.

Jeżeli niektóre myśli zamieszczone w Uwagach pod paragrafami, już dla tego samego, że w krótkiej treści są namienione, zdawać się będą za wysokie na pojęcie młodzieży szkolnej, dla której użytku książka ta się przeznacza, to wprowadzenie ich zdaje się można usprawiedliwić tem, iż w pisaniu tych uwag miano na względzie raczej nauczycieli jak uczniów; chciano nastroczyć sposobność objaśnienia ważniejszych niektórych prawd Boskiej Religii językiem przystępniejszym do pojęcia dzieci, używanym przy wykładzie na lekcjach. Do tego, wiedząc o tej smutnej prawdzie, iż dla wielu elementarna książka katechizmowa bywa jedynem źródłem wiadomości Boskiej Religii, staraliśmy się przynajmniej choć napomknąć o wszystkich jej ustawach. A jeżeli niektórych z nich nie zdołają pojąć dzieci, to może je zrozumieją wtenczas, kiedy same zostaną kiedyś nauczycielami i przewodnikami dzieci. Dokładniej zaś poznawać prawdy objawionej od Boga Religii nigdy nie jest zapóźno. Bo urzeczywistniona mądrość czerpana z Religii podanej od Chrystusa Pana, stanowi całego człowieka; bo kto dobrowolnie nie zna tej Religii, ten nie będzie znany od jej Twórcy; bo tylko ten, kto dokładnie znając i wiernie pełniąc Religią Jezusa Chrystusa wyzna go tym sposobem przed ludźmi; tego i Jezus Chrystus uzna za ucznia swego przed Ojcem swoim Niebieskim.

